

મહાત્મા : જેમણે પરાઈ પીડ જાણી...

વિશ્વ આખું ભારતને જેમના નામથી ઓળખે છે અને જેમનો જન્મદિન અહિંસા દિવસ તરીકે ઉજવે છે એ વિરલ વિભૂતિ મહાત્મા ગાંધીજીના જન્મની ૧૫૦મી જન્મજયંતિનો આજથી પ્રારંભ થાય છે, ત્યારે 'ગાંધીનગર સમાચાર' પણ આ ઉજવણીમાં પોતાનું નમ્ર યોગદાન આપી રહ્યું છે.

આજથી એક વર્ષ સુધી ગાંધીજી વિશેની વાતો, ગાંધીજી અંગેના લેખો, ફોટોગ્રાફ્સ, સાહિત્ય અને હકીકતોના માધ્યમથી 'ગાંધીનગર સમાચાર' ગાંધીવિચારોને, ગાંધીમૂલ્યોને પ્રસારિત કરવામાં પોતાનું યાગદાન આપશે. વાચકો, ભાવકો, લેખકોને પણ આ ગાંધીયાત્રામાં જોડાવા હાર્દિક ઇચ્છા છે.....

ગાંધીજીની શબ્દકાન્તિ...

- જિંદગીમાં એવી રીતે જીવે કે આવતીકાલે તમે મૃત્યુ પામવાના હો, જિંદગીમાં એવી રીતે શીખો કે તમે હંમેશા માટે જીવવાના હો.
- જિંદગી શૂન્યથી શરૂ થઈ શૂન્ય પર વિરાલ લે છે, હું શૂન્ય બની જવા ઈચ્છું છું.
- આપણી જિંદગીમાં જો જવાબદારીઓ અને જોખમો ન હોય તો જિંદગી કદી પણ જીવવા યોગ્ય ન હોત.
- ચિંતા સમાન શરીરને નાશ કરવાવાળું બીજું કંઈ નથી, જેને ઈશ્વરમાં થોડો પણ વિશ્વાસ છે એને કોઈપણ જાતની ચિંતા કરવાની જરૂરત નથી.
- ભારતની દરેક યીજ મને આકર્ષિત કરે છે. ભારતમાં એ બધું જ છે જે માનવીને પોતાની ઉચ્ચતમ આકાંક્ષાઓની પ્રાપ્તિ માટે અપેક્ષિત હોય.
- જરા જેટલું અસત્ય પણ માણસનો નાશ કરે છે. જેમ એક ટીપું ઝેર આખા દૂધના તપેલાનો નાશ કરે છે.
- બધાં જ માણસોની જરૂરિયાત માટે જે છે તે પૂરતું છે, પણ એક જ માણસના લોભ માટે તો આ બધું અપૂરતું જ છે.
- તર્ક કેવળ બુદ્ધિનો વિષય છે, હૃદયની સિદ્ધિ સુધી બુદ્ધિ પહોંચી શકતી નથી, જેને બુદ્ધિ માને પણ હૃદય ન માને તે વસ્તુ ત્યજ્ય છે.
- ખરો વિદ્યાભ્યાસ એ જ છે કે જેના વડે આપણે આત્માને, પોતાની જાતને, ઈશ્વરને અને સત્યને ઓળખીએ.
- સામા પક્ષને ન્યાય કરવાથી આપણને ન્યાય વહેલો મળે છે.
- અધમણ વિચાર કરતાં અધોળ (દસ ગ્રામ) આચરણ સારું.
- આત્મવિશ્વાસનો અર્થ છે પોતાના કામમાં અતૂટ શ્રદ્ધા.
- મૃત્યુ અલ્પવિરામ છે, પૂર્ણવિરામ નહીં.
- તમે ગમે તેટલા રામનામના જાપ કરો, પણ જો એનાથી આત્મામાં ભાવનો સંચાર ના થાય તો વ્યર્થ છે.
- અહિંસાનો અર્થ છે અનંત પ્રેમ. તેનો અર્થ છે કે કષ્ટ સહેવાની અનંત શક્તિ.
- જેનામાં નમ્રતા નથી આવતી તેઓ વિદ્યાનો સદુપયોગ નથી કરી શકતા. નમ્રતાનો અર્થ અહમભાવનો અત્યંત ક્ષય છે.
- સત્ય એક વિશાળ વૃક્ષ છે. જેમ જેમ એને આપણે સિંચતા જઈશું તેમ તેમ એમાં અનેક ફળો આવતાં નજર આવશે, જેનો કોઈ અંત જ નહીં હોય.
- આપણે માનવતામાંથી વિશ્વાસ કોઈપણ સંજોગોમાં ન ગુમાવવો જોઈએ. માનવતા એક સમુદ્ર છે, જો સમુદ્રનાં થોડાં ટીપાં ગંદાં હોય તો સમગ્ર સમુદ્ર ગંદો ન બની જાય.

એમનાં લખાણો લોકશિક્ષણ અને લોકજાગૃતિ અર્થે હતાં

ગાંધી મોહનદાસ કરમચંદ (૨-૧૦-૧૮૬૯, ૩૦-૧-૧૯૪૮) : આત્મકથાકાર, નિબંધકાર, પત્રલેખક, અનુવાદક, જન્મ પોરબંદરમાં. ૧૮૮૭માં રાજકોટની આલ્ફ્રેડ હાઈસ્કૂલમાંથી મૅટ્રિક. શામળાદાસ કાલેજ, ભાવનગરમાં પહેલું સત્ર પૂર્ણ કર્યા પછી ૧૮૮૮માં લંડન પહોંચ્યા અને ૧૮૯૧ માં બેરિસ્ટર થઈ પાછા ફર્યા. રાજકોટની અને મુંબઈની અસફળ વકીલાત પછી ૧૮૯૩માં આફ્રિકા ગયા. ૧૮૯૪ માં ત્યાંના હિંદીઓના હક્કો માટે નાલાલ ઈન્ડિયન કોંગ્રેસની સ્થાપના કરી. સંઘર્ષ દરમિયાન રસિકન અને તોલ્સ્તોયના સાદગી અને સ્વાશ્રયના સિદ્ધાંતોને આધારે નવા જીવનપ્રયોગ માટે ૧૯૦૪ માં

કાર્યક્રમના ભાગરૂપે ગુજરાત વિદ્યાપીઠની સ્થાપના કરી. ૧૯૨૨ માં એમની અંગ્રેજો દ્વારા ધરપકડ થઈ, રાજદ્રોહનો આરોપ મુકાયો, પણ ૧૯૨૪ માં એમને છોડી મુક્યા. ૧૯૨૪-૨૫ દરમિયાન એમણે અસ્પૃશ્યતાનિવારણ અને ખાદી અંગેનું રચનાત્મક કાર્ય ઉપાડ્યું. પછીથી 'હરિજન', 'હરિજનસેવક' ને 'હરિજનબંધુ' વૃત્તપત્રોનું સંપાદન પણ હાથ ધર્યું. ૧૯૨૮ માં બારડોલી સત્યાગ્રહને માગદર્શન આપ્યું. ૧૯૩૦ માં પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્યની પ્રતિજ્ઞા સાથે એમણે મીઠાના સત્યાગ્રહ માટે દાંડીકૂચ આરંભી. ૧૯૩૬ માં અમદાવાદ મુકામે ભરાયેલા ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદના બારમા અધિવેશનના જીવનપ્રયોગ માટે ૧૯૪૨ માં અંગ્રેજોને

'ગાંધીયુગ' નામ અપાયું છે; તેમ જ ગાંધીચિંતન અને ગાંધીશૈલીનો પુરસ્કાર થયો છે. એમનું સાહિત્ય હેતુલક્ષિતા અને લોકહિતની ભાવનાથી પ્રેરિત છે. એમનાં લખાણો મુખ્યત્વે લોકશિક્ષણ અને લોકજાગૃતિ અર્થે હતાં. એમાં અસાધારણ માનવભાવ અને ઉગ્ર આચારનો સંસ્કાર છે. અનેક સામયિકો દ્વારા તેમણે સામાજિક, રાજકીય, નૈતિક, સાંસ્કૃતિક, ધાર્મિક, આર્થિક, કેળવણી તેમ જ આરોગ્યવિષયક પ્રશ્નો અંગે પ્રજા સાથે જીવંત સંપર્ક સાધ્યો. સત્ય અને અહિંસા એમના જીવનનાં તેમ જ આત્મિકતાનાં સાહિત્યનાં ચાલકબળ રહ્યાં છે. એમની મિતાશરતા નોંધપાત્ર છે. પ્રજાના

એનાં તમામ પાસાંઓની વિચારણા કરી છે. વિદેશી શાસનને દૂર કરી દેશને મુક્ત કરી, સ્વરાજ લાવી શકાય તો એ કેવું હોવું જોઈએ એનો એમાં એક દેશભક્ત નાયક દીધેલો વિચાર છે. લેખકનું કાંતિકારી તત્વજ્ઞાન અહીં બળકટ શૈલીમાં પ્રગટ થયું છે. પુસ્તક વાચક અને લેખકના કલ્પિત સંવાદરૂપે લખાયેલું છે. 'મંગલ પ્રભાત' (૧૯૩૦)માં એમણે આશ્રમ-વાસીઓ માટેનાં વ્રતો પર યરવડા જેલમાંથી ભાષ્ય કરેલાં એનો સંચય છે. દર મંગળવારની પ્રાર્થના માટે અને મંગલભાવના માટે લખાયેલાં આ લખાણોમાં સાદગીયુક્ત સૂઝાઈ લી છે. આધ્યાત્મિક અને નૈતિક જીવનનાં કેટલાંક સૂત્રોનું એમાં વિવરણ છે. 'સત્યાગ્રહનો ઈતિહાસ' ૧૯૩૨માં અધૂરો છોડેલો તેનું પ્રકાશન ૧૯૪૮માં થયું છે. આ ઈતિહાસ કટકે કટકે લખાયેલો ને અધૂરો છે. એમાં સંસ્થાનો વિકાસ-આલેખ આપવાનો પ્રયત્ન છે; સાથે સાથે સત્ય, પ્રાર્થના, અહિંસા, બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ, શારીરિકશ્રમ, સ્વદેશી, અસ્પૃશ્યતા, ખેતી, ગોસેવા, કેળવણી, સત્યાગ્રહ ઈત્યાદિ એમના મહત્વના સિદ્ધાંતોની આચારસિદ્ધિનો મૂલ્યાંકનઆલેખ આપવાનો પણ પ્રયત્ન છે. આ ઉપરાંત 'મારો જેલનો અનુભવ' (૧૯૨૧), 'ધર્મદંડ્ય' (૧૯૨૨), 'ધરવડાના અનુભવ' (૧૯૨૫), 'નીતિનાશને માર્ગે' (૧૯૨૭), 'ગીતાબોધ' (૧૯૩૦), 'અનાસક્રિતયોગ' (૧૯૩૦), 'આરોગ્યની યાત્રી' (૧૯૩૨), 'ગોસેવા' (૧૯૩૪), 'વર્ણવ્યવસ્થા' (૧૯૩૪), 'ધર્મમંથન' (૧૯૩૫), 'વ્યાપક ધર્મભાવના' (૧૯૩૭), 'ખરી કેળવણી' (૧૯૩૮), 'કેળવણીનો કોયડો' (૧૯૩૮), 'લ્યાગમૂર્તિ અને બીજા લેખો' (ઓ.આ.૧૯૩૮) વગેરે એમના અનેક પુસ્તકો છે. 'પાયાની કેળવણી' (૧૯૫૦), 'સંયમ અને સંતતિનિયમન' (૧૯૫૯), 'સર્વોદયદર્શન' (૧૯૬૪) વગેરે એમનાં લખાણોનાં અનેક મરણોત્તર પ્રકાશનો થયાં છે.

ફિનિક્સ આશ્રમ અને ૧૯૧૦ માં તોલ્સ્તોય કાર્મની સ્થાપના કરી. ૧૯૦૪ થી ૧૯૧૪ સુધી દક્ષિણ આફ્રિકામાં 'ઈન્ડિયન ઓપિનિયન' સાપ્તાહિકનું સંપાદન કર્યું. ૧૯૧૫ માં હિંદ પાછા આવ્યા બાદ એમણે અમદાવાદમાં 'સત્યાગ્રહ આશ્રમની' સ્થાપના કરી. ૧૯૧૭ માં બિહારના ચંપારણમાં ગળીની ખેતી કરતાં હિન્દીઓ માટે એમણે અંગ્રેજો સામે પહેલી હડત આપી. પછી અમદાવાદના મિલમજૂરોની હડતાલને બળ પૂરું પાડ્યું. ૧૯૧૮ માં ખેડા સત્યાગ્રહ આદર્યો. ૧૯૧૯ માં રોલેટ એક્ટની સામે દેશભરમાં વિરોધસભાઓ અને પ્રાર્થના-ઉપવાસની હાકલ કરી. 'નવજીવન' ને 'યંગ ઈન્ડિયા' નું સંપાદન માથે લીધું. ૧૯૨૦ માં ઈન્ડિયન નેશનલ કોંગ્રેસ મારફતે સંપૂર્ણ અસહકારનું આંદોલન શરૂ કર્યું. એ જ વર્ષમાં અસહકારના

'હિંદ છોડો' ની હાકલ કરી. છેવટે ૧૯૪૭ની ૧૫મી ઓગસ્ટે ભારત સ્વતંત્ર થયું પણ એમની ઈચ્છા વિરુદ્ધ ભારતના ભાગલા પડ્યા, કોમી રમખાણો ફાટી નીકળ્યાં. અંતે મુસ્લિમો તરફથી એમની સમભાવનીતિથી છંદેડાયેલા ગોડસે નામના એક હિન્દુ મહાસભાવાદીએ દિલ્હીમાં પ્રાર્થના સ્થળ પર એમની હત્યા કરી. ગાંધીજીની રાષ્ટ્રવ્યાપી ચેતનાએ માત્ર ગુજરાતી સાહિત્યને નહીં પરંતુ ભારતનાં અન્ય ભાષાસાહિત્યોને પણ અસર પહોંચાડી છે. એમના વ્યક્તિત્વની અને એમની વિચારધારાની બળવાન અસર હેઠળ અનેક ભાષાઓમાં ગાંધીવાદી સાહિત્ય જન્મ લીધું છે. ગુજરાતી સાહિત્યમાં તો પંડિતયુગનાં ભારતજલ્લાં સાહિત્યમૂલ્યોને અતિક્રમી સાદગી અને સરલતાનાં આમમૂલ્યોને ઝીલનારા ગાંધીપ્રભાવિત સાહિત્યુગને

હૃદય સુધી પહોંચનારી એમની ગદ્યશૈલી સરલ પ્રોઢિનો અને સ્પષ્ટવાહકતાનો અંગીકાર કરીને ચાલે છે. એમણે ગુજરાતી ગદ્યને નવું ચેતન, નવી દિશા આપ્યાં છે. 'દક્ષિણ આફ્રિકાના ઈતિહાસ' (૧૯૨૫)માં ફક્ત હકીકતોની સાદીસીધી નોંધ નથી પરંતુ એમાં એમના દક્ષિણ આફ્રિકાના વસવાટ દરમિયાન જે કીમતી અનુભવ થયેલાં એનું પાત્રો, સંવાદો, ટીકાટિપ્પણ દ્વારા રસપ્રદ નિરૂપણ છે. એમનું જીવનઘડતર, સત્યાગ્રહો જેવો પ્રયોગ, રંગરેખ સામેનો એમનો સંઘર્ષ, ત્યાંની ભૂગોળ-બધું એમને હાથે રોક્યું હતું. એમણે દક્ષિણ આફ્રિકાનો ઈતિહાસ કેવી રીતે ઘડ્યો એનું અહીં તટસ્થ નિરૂપણ છે. 'હિંદ સ્વરાજ' (૧૯૨૨)માં એમણે હિંદના સ્વરાજ અંગેની પોતાની કલ્પના રજૂ કરી છે; અને

એનાં તમામ પાસાંઓની વિચારણા કરી છે. વિદેશી શાસનને દૂર કરી દેશને મુક્ત કરી, સ્વરાજ લાવી શકાય તો એ કેવું હોવું જોઈએ એનો એમાં એક દેશભક્ત નાયક દીધેલો વિચાર છે. લેખકનું કાંતિકારી તત્વજ્ઞાન અહીં બળકટ શૈલીમાં પ્રગટ થયું છે. પુસ્તક વાચક અને લેખકના કલ્પિત સંવાદરૂપે લખાયેલું છે. 'મંગલ પ્રભાત' (૧૯૩૦)માં એમણે આશ્રમ-વાસીઓ માટેનાં વ્રતો પર યરવડા જેલમાંથી ભાષ્ય કરેલાં એનો સંચય છે. દર મંગળવારની પ્રાર્થના માટે અને મંગલભાવના માટે લખાયેલાં આ લખાણોમાં સાદગીયુક્ત સૂઝાઈ લી છે. આધ્યાત્મિક અને નૈતિક જીવનનાં કેટલાંક સૂત્રોનું એમાં વિવરણ છે. 'સત્યાગ્રહનો ઈતિહાસ' ૧૯૩૨માં અધૂરો છોડેલો તેનું પ્રકાશન ૧૯૪૮માં થયું છે. આ ઈતિહાસ કટકે કટકે લખાયેલો ને અધૂરો છે. એમાં સંસ્થાનો વિકાસ-આલેખ આપવાનો પ્રયત્ન છે; સાથે સાથે સત્ય, પ્રાર્થના, અહિંસા, બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ, શારીરિકશ્રમ, સ્વદેશી, અસ્પૃશ્યતા, ખેતી, ગોસેવા, કેળવણી, સત્યાગ્રહ ઈત્યાદિ એમના મહત્વના સિદ્ધાંતોની આચારસિદ્ધિનો મૂલ્યાંકનઆલેખ આપવાનો પણ પ્રયત્ન છે. આ ઉપરાંત 'મારો જેલનો અનુભવ' (૧૯૨૧), 'ધર્મદંડ્ય' (૧૯૨૨), 'ધરવડાના અનુભવ' (૧૯૨૫), 'નીતિનાશને માર્ગે' (૧૯૨૭), 'ગીતાબોધ' (૧૯૩૦), 'અનાસક્રિતયોગ' (૧૯૩૦), 'આરોગ્યની યાત્રી' (૧૯૩૨), 'ગોસેવા' (૧૯૩૪), 'વર્ણવ્યવસ્થા' (૧૯૩૪), 'ધર્મમંથન' (૧૯૩૫), 'વ્યાપક ધર્મભાવના' (૧૯૩૭), 'ખરી કેળવણી' (૧૯૩૮), 'કેળવણીનો કોયડો' (૧૯૩૮), 'લ્યાગમૂર્તિ અને બીજા લેખો' (ઓ.આ.૧૯૩૮) વગેરે એમના અનેક પુસ્તકો છે. 'પાયાની કેળવણી' (૧૯૫૦), 'સંયમ અને સંતતિનિયમન' (૧૯૫૯), 'સર્વોદયદર્શન' (૧૯૬૪) વગેરે એમનાં લખાણોનાં અનેક મરણોત્તર પ્રકાશનો થયાં છે.

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ. ક્રમ પરીથી સાબાર

આ આપણા ગાંધીજી...

- મહાત્મા ગાંધી તેમના બાળપણમાં અત્યંત શરમાળ હતા. ૧૦ વર્ષની ઉંમર પછી તેમણે ઘણી શાળાઓ બદલી. તેની પરીક્ષા પરિણામ ૪૦-૫૦% વચ્ચે હતું. એટલું જ નહીં, તેઓ શાળામાંથી ભાગી જતા હતા જેથી તેઓને કોઈની સાથે વાત ન કરવી પડે.
- મહાત્મા ગાંધીનો શ્રેષ્ઠ મિત્ર ઉચ્ચ શાળામાં મુસ્લિમ હતા. તેમજ તેમના વડા માસ્ટર પારસી હતા. તેની શાળાનું નિર્માણ એક નવાબ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. આ રીતે ગાંધીજીનું બાળપણ ઘણા ધર્મો વચ્ચે પસાર થયું અને તેનો પ્રભાવ તેમના જીવન પર રહ્યો.
- મહાત્મા ગાંધીએ દાંડી યાત્રા પહેલા પણ પદયાત્રા કરી હતી. ઈંગ્લેન્ડમાં કાયદાના અધ્યયન દરમિયાન, તેને દરરોજ ૮ થી ૧૦ કિલોમીટર ચાલવું પડતું હતું. એવું કહેવામાં આવે છે કે આ કારણે ગાંધીજીને પદયાત્રા કરવામાં મુશ્કેલી ક્યારેય ન થઈ.
- ૧૯૩૧ માં ઈંગ્લેન્ડની સફર દરમિયાન, મહાત્મા ગાંધીએ રેડિયો પર અમેરિકામાં પ્રથમ વખત ભાષણ આપ્યું હતું. તેમણે રેડિયો પર પહેલો શબ્દ આપ્યો કે 'મારે તેનામાં (માઈકોફોનમાં) બોલવું પડશે? (મારે આ વસ્તુમાં બોલવું પડશે?)
- એવું કહેવામાં આવે છે કે એકવાર તેમનું જૂતું ચાલતી ટ્રેનથી નીચે પડી ગયું. તેમણે તરત જ ટ્રેન નીચે તેના બીજું જૂતું ફેંકી દીધું. ત્યાં હાજર લોકોના પૂછવા પર તેઓએ કહ્યું કે "એક જૂતું મારા કશા કામનું નહોતું કે નહોતું બીજા કોઈના કામનું. હવે ઓછામાં ઓછું એક વ્યક્તિ તો બંને જૂતાં પહેરી તો શકશે."
- મહાત્મા ગાંધી સમયના પાર્બંદ હતા. તેઓ હંમેશા તેની સાથે એક ઘડિયાળ રાખતા હતા. તેમની હત્યાના થોડા સમય પહેલાં, તે આ હકીકત વિશે ખૂબ જ પરેશાન હતા કે તે પ્રાર્થનાસભામાં ૧૦ મિનિટ મોડીથી પહોંચ્યા હતા.
- મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધીને રાષ્ટ્રના પિતાની ઓળખ સુભાષ ચંદ્ર બોઝ આપી હતી.
- મહાત્મા ગાંધીએ તેમની આત્મકથા ગુજરાતી ભાષામાં લખી.
- ગાંધીજીએ દક્ષિણ આફ્રિકા પ્રવાસ દરમિયાન ૧૮૯૯ના ઍંગ્લો બોએર યુદ્ધમાં સ્વાસ્થ્ય કર્મચારીના રૂપમાં મદદ કરી હતી. બીજા બાજુ તેમણે યુદ્ધની વિભિષિકા જોઈ હતી અને અહિંસાના રસ્તા પર ચાલી પડ્યા હતા.

- ગાંધીજીનું સિવિલ રાઈટ્સ આંદોલન કુલ ૪ મહાદીપો અને ૧૨ દેશો સુધી પહોંચ્યું હતું.
- દુનિયામાં મહાત્મા ગાંધીના આદરને એ વાતથી સમજ શકાય છે કે જે દેશ વિરુદ્ધ ભારતને આઝાદી અપાવવા માટે તેમણે લડાઈ લડી, તેમણે જ તેમના સન્માનમાં ટપાલ ટિકિટ રજૂ કરી. જી હા બ્રિટને તેમના નિધનના ૨૧ વર્ષ પછી તેમના નામની ટપાલ ટિકિટ રજૂ કરી.
- ભારતમાં નાના રસ્તાઓને છોડી દો તો કુલ ૫૩ મોટા રસ્તા મહાત્મા ગાંધીના નામ પર છે. જ્યારે કે વિદેશમાં કુલ ૪૮ રસ્તા તેમના નામ પર છે.
- ગાંધીએ સાઉથ આફ્રિકાના ડર્બન, પ્રિટોરિયા અને જોહાંસબર્ગમાં કુલ ત્રણ કુટુંબોલ કલ્બ સ્થાપિત કરવામાં મદદ કરી હતી.
- મહાત્મા ગાંધીની અંતિમયાત્રા ૮ કિલોમીટર લાંબી હતી.
- ૧૩ વર્ષની વયમાં ગાંધીજીના લગ્ન તેમનાથી એક વર્ષ મોટા કસ્તુરબા ગાંધી સાથે થયા. લગ્ન સાથે સંબંધિત પ્રથાઓને પૂર્ણ કરવામાં એક વર્ષ લાગી ગયું અને આ કારણે જ તેઓ એક વર્ષ સુધી શાળામાં ન જઈ શક્યા.
- શાંતિ નોબલ પુરસ્કાર ગાંધીજીને અત્યાર સુધી મળ્યો નથી જ્યારે કે તેઓ એ માટે ૫ વાર નોમિનેટ થઈ ચુક્યા છે. એવું કહેવાય છે કે ગાંધીજીને ૧૯૪૮માં નોબેલ પુરસ્કાર આપવા માટે ચૂંટવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ અગાઉ તેમની હત્યા કરવામાં આવી હતી. નોબેલ કમિટી 'જીવિત' વ્યક્તિને જ આ પુરસ્કાર આપતી હોવાથી તે ગાંધીજીને મળી શક્યો ન હતો.

સત્યાગ્રહીઓ સાથે